

mægtig. Lægger man nu en saadan Maalestok til Grund, vil Lovforslaget Gennemførelse efter foretagne Beregninger med Middeltallet af Lønningerne som Udgangspunkt medføre en aarlig Udgift for Statskassen af i alt ca. 636,700 Kr. Den forøgede Udgift vil saaledes være 636,700 Kr. ÷ 249,700 Kr. eller ca. 387,000 Kr., hvortil med Tiden kommer Pensionsbyrden, som dog neppe vil blive stor. Herved maa imidlertid bemærkes, at Udgiften langt fra straks vil naa dette Beløb, idet Loven ifølge Forslagets § 4 først kan ventes at være traadt i Kraft overalt den 1. April 1920.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Som allerede nævnt ere Lønningerne fastsatte i Overensstemmelse med Lov Nr. 42 af 22. Marts 1907, ligesom det særlige Tillæg af 600 Kr. aarlig svarer til det i denne Lov omhandlede Tillæg til de Fuldmægtige, der have Udnævnelse som Ekspeditionsskretærer. De særlige Bestemmelser om Lønningerne ved 4de og 5te Lønningsklasse skyldes Hensynet til, at Fuldmægtigen ikke bør kunne oppebære større Løn end den Embedsmand, under hvem han er ansat. Antallet af de til hvert Embede knyttede Fuldmægtige, den Lønningsklasse, hvortil de henhøre, samt det Omfang, i hvilket Fuldmægtige tillige skulle oppebære de fornævnte Tillæg, bestemmes rettest ved Lovene om Vederlag for Kontorudgifter til de forskellige Retsbetjentembeder. Men indtil Revision af den paagældende Kontorholdslov finder Sted, vil det være nødvendigt for de Embeders Vedkommende, som nærværende Lov bliver anvendelig paa forinden, jfr. § 4, at der træffes fornøden Bestemmelse, hvilket formentlig rettest bør ske paa Finansloven.

Til § 4.

De forskellige Bestemmelser om Lovens successive Gennemførelse skyldes alle Hensynet til de Fuldmægtige, der ere indgaa-

ede i deres Stillinger under andre Forudsætninger end de, der ligge til Grund for nærværende Lov, og for hvem Bestemmelser som de foreslaaede derfor kan have afgørende økonomisk Betydning; Afgørelsen af, om Loven skal træde i Kraft ved Embedet straks eller senere indtil den 1ste April 1920, bør imidlertid rettest tilkomme Embedsmanden selv, der ogsaa indtil da kan afskedige disse Fuldmægtige.

Med Hensyn til Paragraffens sidste Stykke bemærkes, at det maa anses som en nødvendig Følge af nærværende Lov, at Forbudet mod at drive private juridiske Forretninger ikke blot gælde Fuldmægtige, men ogsaa enhver anden, der er ansat paa en Underdommers eller Retsskrivers Kontor.

Til § 5.

De i denne Paragraf indeholdte Regler, hvorved der paalægges Fuldmægtigene i 1ste Lønningsklasse selvstændigt Ansvar for de dem betroede Midler, medens paa den anden Side Embedsmandens Ansvar undergives en tilsvarende Begrænsning, ere ikke blot som allerede udviklet i de indledende Bemærkninger ønskelige af Hensyn til Forretningernes Omfang og Karakter, men maa anses for en nødvendig Følge af, at der meddeles Fuldmægtigene direkte Statsansættelse, idet man ikke kan gøre Embedsmanden ansvarlig for Handlinger af Funktionærer, over hvis Antagelse og Afskedigelse han ikke selv har Raadighed.

Til §§ 6 og 7.

De i disse Paragraffer indeholdte Bestemmelser angaaende Fuldmægtigenes Adgang til Pension ere i det væsentlige i Overensstemmelse med de Regler, der indeholdes i forskellige nyere Love, hvorved der gives Bestillingsmænd Adgang til Pension, saaledes f. Eks. de tidligere nævnte Lønningslove Nr. 42 af 22. Marts 1907 for Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænd og Nr. 91 af 19. April s. A. for 1ste Fuldmægtigene ved Amtstuerne.